

În afară de regizorii noștri, angajați, intenționăm să colaborăm cu Mircea Cornișteanu, Cătălina Buzolanu, Alexandru Darie, Dragoș Galgoțiu, Nicolae Scarlet, Ovidiu Bose Paștina; sîntem în tratative cu Ștefan Iordănescu, Nicolae Caranfil și Dominic Dembinski.

Ne gîndim să realizăm Corbul de Carlo Gozzi; se lucrează la o dramatizare după 12 scaune de Ilf și Petrov.

Am primit două texte incitante: *Descoperirea familiei* de Ion Brad și *Barca pe valuri* de Titus Popovici. Cu ultima ne propunem să participăm la Festivalul național „Cîntarea României”.

Mircea Radu IACOBAN

TEATRUL NAȚIONAL DIN TIMIȘOARA

Și în anul trecut, în cadrul colectivului nostru artistic a fost întreținut climatul de autentic efort creator, edificat pe un program cultural bine clarificat, însumînd, în cadrul unei strategii globale, pe de o parte — o producție artistică realizată în deplinul respect al ideii de valoare, de prevalență a calității ideologice și artistice, pe de altă parte — o relație dinamică între teatru și publicul său.

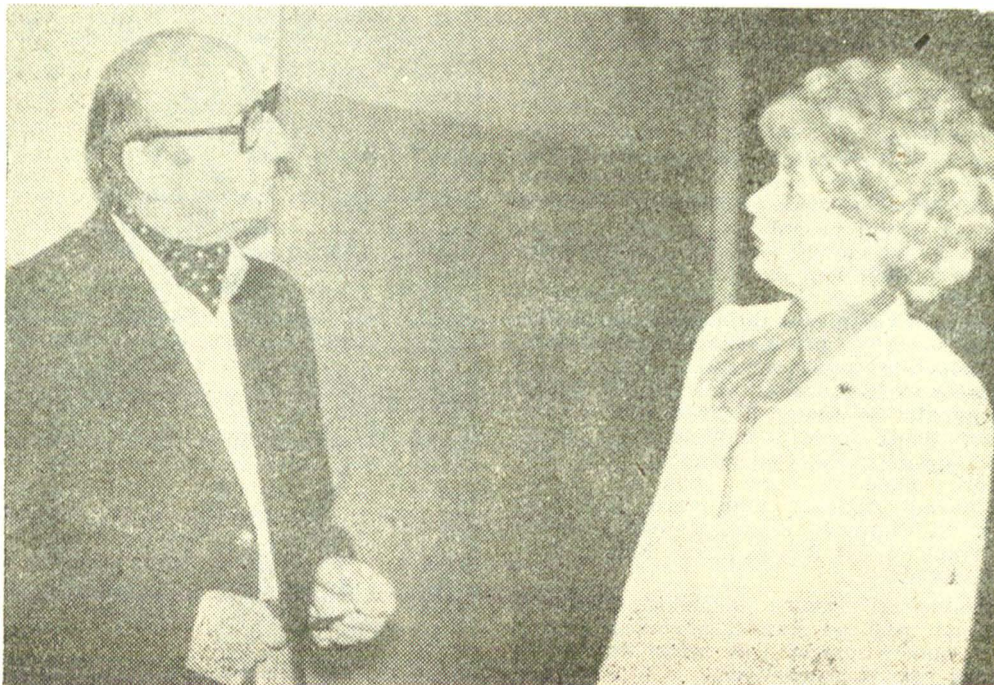
Realizarea acestor parametri fundamentali al programului teatrului a condus, firesc, la o creștere, în ansamblu, a calității spectacolelor și, implicit, a fluxului de spectatori.

A fost un an în care Teatrul Național s-a străduit ca prin repertoriul său curent — spectacole în premieră (*Domide contraatacă* de Tudor Popescu, *Vrăjitorul din Oz* după Frank Baum, *Valiza cu fluturi* de Iosif Naghiu și *Noțiunea de fericire* de Dumitru Solomon) și reluări din stagiunile anterioare — să asigure satisfacerea nevoilor culturale ale publicului timișorean de diferite vârste, de gust și apetență culturală deosebite.

Tot în scopul lărgirii ofertei sale culturale, Teatrul Național a mediat întâlnirea spectatorilor săi cu montări de referință ale mișcării teatrale naționale realizate de teatre bucureștene, precum și cu personalități ale teatrului românesc.

Anul 1986 a fost un an în care Teatrul Național din Timișoara a fost mai prezent ca niciodată pe platforme industriale, în întreprinderi, instituții, școli, institute de învățămînt superior, prin spectacole cu caracter omagial sau liric, prin microspectacole de divertisment, întărind, și prin această prezență la locul de muncă

„Domide contraatacă” de Tudor Popescu

al spectatorilor, aportul cultural și educațional al teatrului.

Proiectele repertoriale pe 1987 sînt ambițioase. Alături de **Regele Lear** de Shakespeare, de **Copiii soarelui** de Maxim Gorki și de **Trei săgeți** de Iris Murdoch, vor vedea lumina rampei **Vlaicu-Vodă** de A. Davila, **Socrate** de Dumitru Solomon, **Sculptură în os** de Paul Everac și **Într-o singură seară** de Iosif Naghiu.

În spiritul aceluiași deplin respect pentru promovarea valorilor dramaturgiei naționale, cu conștiința datoriei de onoare de a contribui la dezvoltarea și înflorirea dramaturgiei românești contemporane și a artei spectacolului românesc, Teatrul Național din Timișoara va organiza și găzdui, în toamna lui '87, cea de-a IV-a ediție a Galei dramaturgiei românești actuale, gală care va întruni, sub semnul competiției, cele mai importante montări cu piese românești contemporane din ultimele două stagioni.

Lucia NICOARĂ

TEATRUL NAȚIONAL DIN TÎRGU MUREȘ

Anul teatral '86 a fost și pentru Naționalul din Tîrgu Mureș o nouă treaptă spre împlinirea misiunii și rosturilor sale, ca și a aspirațiilor spre mai înalt, mai frumos și mai uman. La cele aproape opt sute de reprezentații cu 15 premiere ne-au trecut pragul aproape trei sute de mii de spectatori, ceea ce constituie un spor notabil față de anii anteriori.

Din șirul premierelor de real succes aș detașa **Evul mediu întimplător** de Romulus Guga (regia, Cristian Hadji-Culea), **Peripețiile bravului soldat Svejk** după Hašek (regia, Eugen Mercus), **Un suflet romantic** de Tudor Popescu (regia, Cristian Ioan), **Jocul de-a vacanța** de Mihail Sebastian (regia, Dan Alexandrescu), **Surorile Boga** de Horia Lovinescu (regia, Hunyadi Andras), **Fata fără zestre** de A. N. Ostrovski (regia, Kincses Elemér), **Preșul** de Ion Băieșu (regia, Mircea Cornișteanu).

Satisfacții pentru spectatori, satisfacții și noi pași pe drumul afirmării, pentru un număr apreciabil de actori țîrgumureșeni, români și maghiari.

1987 ? Ca de obicei, gînduri mari, ambiții nobile, pe suportul concret al rezervei umane și materiale pe care le avem. Iată cîteva dintre ele: **Havuzul** de Paul Everac, **Titanic-vals** de Tudor Mușatescu, **Năpasta** de I. L. Caragiale, **Harap Alb** după Ion Creangă, **Furtuna** de Shakespeare, **Romanță tîrzié** de Peter Turrini.

La secția maghiară, **Plicul** de Liviu Rebreanu, **Noțiunea de fericire** de Dumitru Solomon, **Mielul turbat** de Aurel Boranga, **Oedip salvat** de Radu Stanca, **Apartmentul** de Mihail Bulgakov, **Volpone** de Ben Jonson, **Urișii munților** de Pirandello, **Herghelegiul** de Szeglegeti Ede și **Fluturi de noapte** de Dinu Grigorescu.

În materie de regie, ne vom bizui în primul rînd pe forțele teatrului nostru, dar vom apela și la colaboratori, în cadrul unui schimb mai larg de regizori cu teatrele din țară.

Iulius MOLDOVAN

„Ion”, dramatizare după Liviu Rebreanu

